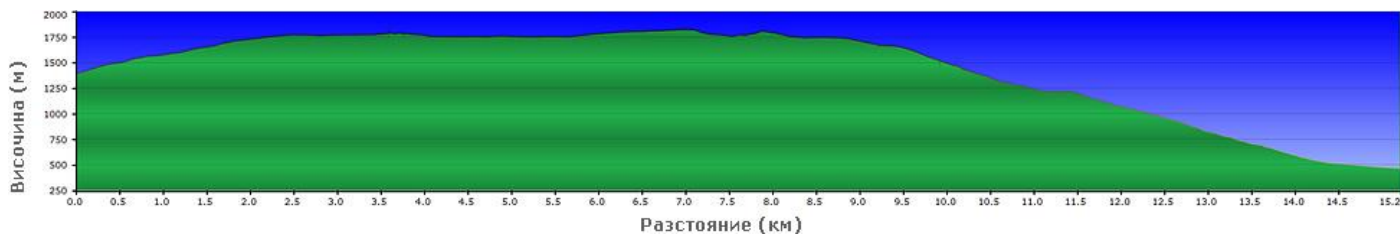

Сакарица

Маршрут от MTB-BG.com

Картата е базирана върху [BG Mountains](#) / [kade.si](#) .

Начална точка: междинна станция на лифт „Сопот“

Крайна точка: гр. Карлово, централен площад

Дължина: 15.2 км (+ още 6-7 км, от Карлово към Сопот!)

Изкачване: 510 м

Спускане: 1440 м

Ниво на техническа трудност: високо (R3, T4, T5)

Физическо натоварване: средно (КФН=5)

Продължителност: 3-10 часа (в зависимост от темпото, почивките, придвижването Карлово-Сопот и т.н.)

Вода: 1-2 л, чешми има в хижа „Добрила“ и при параклиса „Св. Иван Рилски“ (към края на спускането).

Храна: за половин или цял ден, в хижа „Добрила“ се предлага храна.

Терен:

- асфалт – 0.7 км
- черни пътища – 3.9 км
- пътеки – 10.6 км

Описание:

01 (0.0 км) От междинната станция на лифт „Сопот“ (за съжаление горната част на лифта не работи) започваме с бутане по стръмния черен път нагоре към хижа „Добрила“. Има и туристическа маркировка (с жълт цвят), и преки пътеки, но самият път е достатъчно труден и стръмен – малцина са тези, които ще могат да карат по него (освен ако не са с е-байк). След **1.2 км (т.02)** пътят се разделя и сме надясно, а след още 700 м в **т.03** пътят се разделя на няколко ръкава, които пак се събират – следвайте основния (левия). Тук вече пътят се поизравнява и карането става възможно, а на места дори преминава в леки спускания. Достигаме южната порта на хижа „Добрила“ в **т.04 (3.4 км)**, а самата хижа е 100-200 м навътре в парцела – **т.05**. При хубаво време терасата е чудесно място за почивка и презареждане с калории.

Напускаме хижата през източната порта (**т.06**) по подсичаща склона пътека със синя (и зелена) маркировка, като синята води чак до хижа „Левски“. Пътеката е техническа, минава нагоре-надолу през планинските урви и на десетки места се разделя на по-малки пътеки, които отново се събират. Ползва се и от туристи, и от местните животновъди. Ние следваме зелената маркировка, което означава, че в **т.07 (6.7 км)**, където синята маркировка се отделя наляво, ние продължаваме надясно по голия рид в югоизточна посока. След 300 м (**т.08**), точно 7 км след началото на маршрута, е време да сложим всичката защитна екипировка, защото започва дълго и епично спускане.

Първата част на пътеката редува технически и по-бързи участъци, преминавайки през високопланински ливади и иглолистни гори. В **т.09 (7.6 км)** се отклоняваме за момент от маркировката, следвайки основната пътека, която със скалист участък (има носене и бутане) подсича едно връхче и излиза стръмно нагоре от другата му страна. Следва хем бързо, хем каменисто и стръмно спускане на юг, като е много важно в края му, на поляната в т.10 (8.4 км) да се спрете и да продължите наляво през поляната, А НЕ по ялната пътека направо!

В в югоизточния край на поляната пътеката, макар и тясна, си личи добре и влиза в гората с палави завойчета, но и с близко стоящи борчета. Преминаваме през вр. Сакарица общо взето без да разберем, освен по това, че след него пътеката започва по-изразено да се спуска. В гората се следва лесно, само при 9.2 км внимавайте, защото има рязък завой наляво. Скоро след това наклонът се увеличава значително и пътеката става много трудна. После продължава през поляни и между шипки и други трънливи храсти – редуват се скални препятствия и по-бързи участъци, като на някои места е трудно да се следва стриктно маркировката, защото няма ясно изразена пътека, но общата посока е юг.

В **т.11 (11.3 км)** пред нас стои поредното връхче, наречено Мадемът. Подсичаме го отдясно, като маркировката минава още по-надясно, но се следва трудно, така че ние минахме по ясната подсичаща пътека направо и след това с десен завой се включихме в маркираната пътека под нас. Както казах, по целия склон има доста варианти и раздвоявания. В тази част пътеката отново променя характера си – влиза в гората, става сравнително широка и осяяна с множество корени и стабилни камъни, но без да е много стръмна. На места има и трудни участъци с чакъл и нестабилни камъни. Увеличава се и броят на раздвояванията. В **т.12 (12.6 км)** излизаме на поляна с хубава гледка към равнината под нас; пътеката се раздвоява, следваме тази направо. След 300 м в **т.13** сме наляво, а след още 30 м в **т.14** сме по пътеката надясно, която прави 1-2 серпентини и продължава наляво (изток) и после отново на юг, като в **т.15 и 16** се включват съседни пътеки и караме все направо и надолу, за да достигнем „Кръста“, т.е. параклиса „Св. Иван Рилски“ (**т.17, 13.4 км**), където има чешма и голям кът за отдых с маси, столчета и дори детски катерушки.

От Кръста има вариант да се продължи направо по много, много трудна пътека с невъзможни за повечето хора участъци през скали, но **основният маршрут е наляво по маркираната пътека**, която тук вече се ползва активно и е доста по-широка и ясна. В почивни дни внимавайте за пешеходци, кучета и деца! Следваме основната пътека, ако може изобщо да се говори за такава – като цяло при следващите няколко разклона държим ляво - в **т.18 (13.6 км), т.19 (13.) км, т.20 (13.8 км)**.

В **т.21 (13.9 км)** пресичаме някакви остатъци от черен път. Тук отляво се включва пътеката със синя маркировка от хижа „Васил Левски“. Продължаваме вляво от пътя, като в тази последна част пътеката се превръща в бърз улей със забавни корени и камъни тук-там, за да ни „изплюе“ при най-горните къщи на Карлово на един черен път (**т.22, 14.2 км**). Спускме се по него надолу и след 300 м в **т.23** вече сме по градска улица.

Т.24 (14.7 км) е Т-образно кръстовище и е важна, защото ако трябва да се върнете към Сопот по пресечен терен, това е мястото да завиете надясно и да следвате внимателно допълнителния трак. Ако сте към центъра на Карлово, следвайте основния трак наляво и след това в **т.26** надясно, за да достигнете градския площад (**т.27**), където е официално края на маршрута.